

paa, at de fine Hestes Haler skal ligne Rottehaler, idet Haarene bliver klippet af foroven, medens der bliver siddende en Dusk forneden. Dette forekommer en paa Forhaand at være meget grimt, men om Moder lader der sig ikke diskutere, og trænger f. Eks. denne Mode igennem, vil sikkert alle finde, at det er smukt. Det er en Lov, vi alle maa bøje os for.

Det ærede Medlem fra Odense (Marott) spurgte om Instrukser for Politipersonalet. Naar dette Lovforslag en Gang er ophøjet til Lov, vil der til Politipersonalet udgaa Instrukser i Overensstemmelse med den Skikkelse, Loven faar. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) spurgte om, hvorfor der ikke var optaget et Forbud mod kunstig Fedning af Fjerkræ. Det er der ikke af to Grunde. For det første, fordi det vilde medføre et ikke ringe økonomisk Tab, og for det andet, fordi det dog vist er noget tvivlsomt, om det medfører Lidelse for Dyrene at blive kunstigt fedet. Det afhænger vel af, paa hvilken Maade Fedningen foregaar.

Hermed tror jeg at have besvaret de Henvendelser, som er rettede til mig, og jeg skal slutte med at gentage, at jeg er til det yderste forhandlingsvillig overfor det Udvalg, Lovforslaget maatte blive henvist til.

S. Sørensen: Jeg hørte til de Medlemmer, som i Fjor var lidt betænkelig ved at have en Række bestemte formulerede Bestemmelser og Forbud i en saadan Lov angaaende Mishandling af Dyr. Det er der ikke i det foreliggende Lovforslag, hvad jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, og særlig billiger jeg det Princip, som er nedlagt i dets første Paragraf. Thi vel er vort Land ikke stort i Udstrækning, men Forholdene er dog ret mangeartede i de forskellige Egne, hvad jeg for et enkelt Punkts Vedkommende senere skal omtale nærmere, og det er derfor rigtigt, at de enkelte Bestemmelser, som følger af en Lov som denne, der omfatter et Forhold, som kan være forskelligt i de forskellige Egne, overlades til Politivedtægterne, og at det overlades til Politimestrene at bestemme, hvorledes de vil tage paa de Ting, der falder ind under Dyrplageri. Selv om man bestræbte sig for at specialisere Lovforslaget nok saa meget, vilde det ikke være muligt at faa alle Tilfælde med, saaledes at saa vel Dyrene som Brugerne af Dyrene kunde være tjente dermed. Jeg tror altsaa, at det Princip er rigtigt, som Lovforslaget er udarbejdet efter: at der kun tales om Begrebet Dyrplageri i al Almin-

délighed, hvilket Begreb saa kan udformes efter hver Egn's særlige Behov og under Hensyn til de forskellige Forhold, som paa forskellige Steder gør sig gældende. Hele Sagen simplificeres herved, idet ellers enhver Kusk, enhver Avlskarl, enhver Pige, som fik med Dyr at gøre, skulde gaa rundt med Loven i Lommen eller ogsaa skulde kunne den udenad. Efter det Princip, som her følges, skal de blot vide, at de skal omgaaes varsomt med de Dyr, som er dem betroede, de véd, at Politimesteren har et Regulativ liggende, hvorefter han, naar han skønner det nødvendigt, kan skride ind. Og jeg har saa megen Tillid til den sunde Fornuft, at jeg tror, den vil være det afgørende under en Politimesters Overvejelser af, om der i et givet Tilfælde er skellig Grund til at skride ind. Skulde man have alle de mange Særbestemmelser med i Loven, vilde det ikke kunne undgaaes, at der kom mange snærende og til Dels unyttige Bestemmelser med, som vilde genere i Praksis.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal jeg kun sige lidt. Til det ærede Medlem fra Ærø, der, saa vidt jeg erindrer, var den eneste, der tog Ordet for, at Retten til Kupering af Heste skulde bibeholdes, skal jeg sige, at her er vi netop ved et af de Punkter, som beviser, at der hersker forskellige Forhold i de forskellige Egne af Landet. Dog tror jeg, at det paa de fleste Steder ikke spiller nogen nævneværdig økonomisk Rolle, om vi forbyder Kupering af Heste. Jeg vil blot i al Almindelighed sige til det ærede Medlem, hvis Tale jeg i øvrigt har megen Sympati for: Hvor tror det ærede Medlem, man tjener mest ved Hestehold, i Jylland eller paa Sjælland? Hvor tror det ærede Medlem, Kuperingen er mest benyttet, i Jylland eller her paa Sjælland? Det kan vi vist let blive enige om, og vi kan vist ogsaa blive enige om, at Jyderne tjener en god Skilling ved deres Hestehold. Det er ikke Tilfældet her paa Sjælland. Her slider man Hestene op, og naar de bliver 15—16 Aar gamle, lader man sig tage godt ved Næsen af en Hestehandler, som betaler en Ubetydelighed for den gamle Hest og tager en god Avance paa de unge, han skal sætte ind paa Stalden i Stedet for.

Saa er der Spørgsmaalet om de kupe-rede Heste. Naar disse gaar for Skraldevogne eller staar i Vognmandsstaldene, ser de jo ikke ud, som da de gik for Herskabsvogn, og saa kommer de ind under den Kategori af Væsener, om hvilke man siger, at de har kendt bedre Dage. Det